

веда единъ примѣръ, съкото да обясня, по-близо до разбирането ви, какво означава кладенецътъ. Единъ богатъ земедѣлецъ има безброй житни зърнца. На пролѣтъта влиза земедѣлецътъ въ хамбара и пита зърнцата: Добре ли ви е тукъ? Имате ли възможностъ да се разширявате? — Тѣсно ни е, много сме сгъстени едно до друго, нѣмаме условия да се разширяваме, вследствие на което не можемъ да се тѣрпимъ. — По сѫщия начинъ и хората се налѣгатъ едни други и мислятъ, че сѫ щастливи. Земедѣлецътъ взима едно отъ зърнцата и го дѣржи известно време въ ржката си. Зърнцето го погледне доволно, чувствува се на свобода. Следъ това то запитва господаря си: Какво мислишъ да правишъ съ мене? — Искамъ да те поставя при по-добри условия. Земедѣлецътъ взима една крина житни зърнца, занася ги на нивата и съ широкъ замахъ ги посъва. Всѣко зърнце пада на земята въ една дупчица, която за него представя голѣмъ кладенецъ. Този кладенецъ не е по-дѣлбокъ отъ 15 см. При това, колко зърнца могатъ да влѣзатъ въ единъ такъвъ кладенецъ? Като се види само въ кладенеца, зърното започва да плаче, да вика, че и тукъ е на лошо място. Земедѣлецътъ го убеждава, че е необходимо да мине презъ този процесъ, и че скоро ще дойде една кука да го извади на повърхността на земята. Не се минава много време, влагата започва да действува върху зърното и му казва: Хайде, излизай вече вънъ отъ кладенеца.